

Пуренин

Винаги ми е вярно! — въ това, царю,
 че не доведохме, — все напълнихме
 народът да го не освободи!
 Мъжа търговци ввѣра ний отбихме,
 предводители отъ Шаховской, ако
 не го застреляхе — щѣха да нахлуятъ...

/Княгинята пада въ без-
 сознание./

Федоръ

— Гледи страшно Пуренин!
 Князъ Шуйски само се удивлява? Не се
 е удивлява — ти вижеш! — Удивление! е!

/Звуча Пуренин съ двѣтѣ

Те си го удивлява! /Уже си го забравя./

/Звуча! Звуча! Звуча! /

Ти знаеш ли за това?

Годуновъ

Свидетель ми
 е Боже — не знаехъ.

Федоръ

Пукъ, палачи! — тукъ,
 предъ вѣща поставени сѣ дървеника,
 предъ мене! Веднага! Воста дѣло време
 вървѣхъ по волята ти! Време иде
 да си припомнимъ за крѣвта, която
 вървѣ мене тече! Не изведнѣжъ станѣ
 покойникътъ ми такмо страшенъ царь!
 Направиха го околниятъ. — Все
 ни си го споменете!

/Бързоходецъ, щѣхъ въ прахъ, се
 ниско въ рѣка, бързо се приближава./